

Księga Psalmów

Psalm 105

1. Chwalcie WIEKUISTEGO, wołajcie Jego Imię, głoscie pomiędzy ludźmi Jego dzieła. 2. Śpiewajcie Mu, przygrywajcie Mu, rozpamiętujcie wszystkie Jego cuda. 3. Chlubcie się Jego świętym Imieniem, niech się raduje serce tych, którzy pragną BOGA. 4. Badajcie WIEKUISTEGO oraz Jego wspaniałość, wciąż szukajcie Jego oblicza. 5. Wspominajcie cuda, które dokonał, znaki oraz wyroki Jego ust. 6. Rodzie Abrahama Jego sługi; synowie Jakóba Jego wybrańcy! 7. On jest prawdziwym Bogiem, nasz WIEKUISTY, Jego sądy na całej ziemi. 8. Wiecznie pamięta Swe przymierze; słowa, które ustanowił tysiącom pokoleń. 9. To, które zawarł z Abrahamem oraz Swoją przysięgę daną Is'hakowi. 10. Ustanowił Jakóbowi za ustawę, a Israelowi za umowę wieczną. 11. Powiedział: Tobie oddam ziemię Kanaan, wam dam dziedziczny udział, 12. kiedy byli jeszcze drobną garstką, oraz byli w niej jako nieliczni przychodnie. 13. A wędrowali od ludu do ludu i od królestwa do innego narodu. 14. Nikomu nie pozwolił ich krzywdzić, z ich powodu karmił też królów, 15. mówiąc: Nie tykajcie Moich pomazańców i nie czyńcie zła Moim prorokom. 16. Przywołał też głód na ziemię oraz skruszył wszelką podporę pożywienia. 17. Wysłał przed nimi męża Josefa, który był sprzedany na niewolnika. 18. Jego nogę spętali więzami i skuto go w żelazo, 19. do chwili spełnienia jego słowa; bo wyrok BOGA go oczyścił. 20. Król posłał i go wyzwolił, wyswobodził go władca ludów. 21. I uczynił go panem swojego domu oraz władcą w całej swojej dzierzawie. 22. Aby poddał jego książęta swojej woli, a jego starszych nauczał mądrości. 23. Tak Israel wszedł do Micraimu; Jakób zagościł w ziemi Chama. 24. I bardzo rozmnożył swój naród, uczynił go możniejszym ponad jego ciemieńców. 25. Więc odwróciło się ich serce, by nienawidzić Jego lud oraz knuć przeciwko Jego sługom. 26. Zatem posłał Mojżesza Swojego sługę i Aarona, którego wybrał, 27. by spełnili pośród nich słowa Jego znaków i cudów w ziemi Chama. 28. Wysłał ciemność i się ściemniło, lecz nie poddali się Jego Słowu. 29. Zamienił ich wody w krew oraz uśmiercił ich ryby. 30. Ich kraj zaroił się żabami, aż do komnat ich władców. 31. Powiedział i nadciągnęły żuki, i robactwo we wszystkie ich granice. 32. Dał im grad zamiast deszczu, ogień płonący na ich kraj. 33. Poraził także ich winorośl i figę, a drzewa ich dziedzictwa połamał. 34. Powiedział i nadciągnęła szarańcza, i niezliczone mnóstwo chrząszczy. 35. Pożarły całą trawę w ich kraju, pożarły też płody ich ziemi. 36. Zabił także wszystko pierworodne w ich państwie, pierwiastki całej ich siły. 37. Wyprowadził ich ze srebrem i złotem, a nie było w ich pokoleniach słabego. 38. Zaś Micraim się cieszył ich wyjściem, bowiem przypadła na nich trwoga. 39. Rozpostarł obłok na osłonę, a ogień aby rozświecił noc. 40. Zażądano – a przyprowadził przepiórki oraz nasycił ich chlebem niebios. 41. Otworzył skały – a wypłynęły wody i strumieniem rozlały się po pustyniach. 42. Bo wspomniał na Swoje święte Słowo oraz na Abrahama, Swego sługę. 43. Więc wyprowadził Swoją lud w radości, Swoich wybranych

w weselu. **44.** I dał im ziemię narodów, odziedziczyli dorobek pogan, **45.** by strzegli Jego ustaw oraz zachowali Jego nauki. HALLELUJA!

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012